Divendres 30 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 14,1-6): I s'esdevingué que, Jesús havent entrat en la casa d'un cap dels fariseus un dissabte a menjar, ells l'observaven. I heus aquí que un home hidròpic era davant d'ell. I adreçant Jesús la paraula als doctors de la Llei i fariseus, digué: «¿És lícit en dissabte curar o no?». I ells callaren (...).

Origen del "Dret Natural"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui no és fàcil discernir el que és just en qüestions antropològiques fonamentals. ¿Podria existir una "càtedra" acceptable per a tots? ¿Com distingir entre el bé i el mal, entre el vertader Dret i el "dret aparent"? En allò que fa a la dignitat de l'home, evidentment, el principi de "la majoria" no basta. Històricament, els ordenaments jurídics han estat gairebé sempre motivats d'un mode religiós.

Nogensmenys, el cristianisme mai no ha imposat a la societat un "Dret revelat", sinó que s'ha remès a la naturalesa i a la raó com a veritables fonts del Dret; s'ha referit a la harmonia entre raó objectiva i subjectiva, una harmonia que pressuposa que ambdues esferes recolzin en la Raó creadora de Déu. Efectivament, els teòlegs cristians s'afegiren al moviment filosòfic i jurídic sorgit al segle II a.C., quan es "trobaren" el Dret Natural social (desenvolupat pels filòsofs estoics) i el Dret Romà.

—D'aquest contacte "providencial" nasqué la cultura jurídica occidental, la importància de la qual és determinant per a la humanitat.